

وانگه يه کي عه نبر خاتوون خيزاني مهوله وي، له گه ل مهوله وي ژيلا حسيني

له ده لاقه ي خه يالي خو موه، بو بيره وه ري ئه و ئه وينه پر سوزو هه سته ي له
نيوانياندا بووه.

- ژوان -

ده مه و به يان

کاتي هه تاو ده ستي گه رمي خسته سهر شاني شاخه کان

کاتي گولاله پي کهي

کاني به ناز له خه و هه سته

بسکيان داهينا داره کان

کچيکي جوان

کوژه ي سووري تاسه کاني به ره و کاني خوشه ويستي خسته سهر شان

ئه گريجه ي خاو، قه ف قه ف له سهر گونا وه سته

بوئي سمل و ميخه ک بلاو، شه ده و گيل گيله هه لپيچراو

به له نجه و لار

ئيچگار نازدار

ريگاي کاني تريفه چن، کچه که مان غه رقي خوليا يه کي بي بن

ريگاي تاسه و ئه وين ئه بري

هيدي هيمن

له بهر خویه وه نه رمه نه رم

به ده نگیکی ناسک و گهرم

هه لیدایه:

- هاواریکی پر له تاسه م، له کاروانی خوشه ویستی به جی ماوم

پر به ناخم بونی سیسنه ی ئه وینیکی خاوین ئه که م

ئه مه چه ند رۆژه یارم نه دیوه

ده شت و دهر نامگریته مخوی

گویم بۆ زرینگی کاروانی دووره و که وتوو راگرتوو

ههر ئه روات و من به شوینیا هاوار ئه که م

دلداره که م

دلداره که م خه لکی ولاتی ره شه با، هه وره تریشقه و بارانه

دلداره که م سه ر عیلی خینی گریانه

دلداره که م شنه ی بایه، ده نگی شه پۆلی ده ریا یه

خۆری گه شی به هاریکه، هه زار چروی له دلدا یه

دلداره که م گوئه، باخه، داره، هه رده

دلداره که م وه کو شادی

بی وه فایه، بی وه فایه

کۆتر فری، کانی گریا، گول کراسی تاسه ی دریا

سروه هه ستاو ئه م هاواری

وه کو چر په یه کی زۆر خوش

وه کو چه پکه بۆنیککی خوش

وه ک وه نه وشه

گه یانده شاعیریکی شه و نه خه و تووی، سه ودا سه ری، دل به تاسه

بوو به هه وینی شیعیریکی پر هه ناسه

صوبحن بوی گولان میا و نوم نه سیم
 وینهی وای ره حمهت خه زانهی که ریم
 سه حراو دهشت و دهر به ههشت منمانو
 مورهی هه وای وهش، وه شهش دهر شانو
 جه هه ر ته ره فدا موینوون گولزار
 رهنگ رهنگ مه دره وشو به وینهی دلدار
 لاله گه ردهن که چ توی دیده ره شتهن
 گویا عه کس ییار و هروشدا وه شتهن
 چه مه ن هام لیباس سه وز رهنگ پوشان
 وه فراو چون نه سرین دیدهی من چوشان
 جه ما دونه بات گرد شادیشانان
 جه مال روژ عید نازادیشانان
 ته مام روی دنیا جه شادی که یلهن
 دل نه بو په شیو فیراق له یلهن
 سه هلهن به هارم دوزه خ ناسا بو
 به هه شتم بی دوس دوزه خ نما بو
 وه نه دوزه خدا یارم دل بهر بو
 په ی من نار نه توی گولشه وه شتهر بو
 دل دو زنجیره ی زولف نیگارن

وه سه ییر سه وزه و سه حراش چکاره ن

له م موسیقا دلّی کانی و گولّ دا خورپا

کچه که مان دل پر وه ستا

که سه ییری کرد، وا دلداره، سه ودا سه ره و لیو به باره

رینگا نه بری و نه چریکینی

هاواری کرد:

- نه یی نه و که سه یی له ناو دلما جی نیشته ییو به پانایی ده شتی تاسه له من دوری

دوری له تو نائهم کراسه پرچینه یی رهنگی خه می بو من دوری

سینگی ره شی تاسه و دوری به کیردی گریان شه ق نه که م

له ناو له پی دهستی هه ستا، نه ستیره کان نه سه نگیتم

کامیان له کامیان گه شتر بی، بو ت نه سینم

چاوه کانم کانگای خه م و تاسه و دوری پر له هاواری نه وینه

دلّی ته نگم ته نیا دیاری و تویشوی ریمه بو ت نه هیتم

نه وه گیانم شوین پی کاتنی تیا ببینه

کونده به بووی شومی دوری هیلانیه یان تیا کردوه

له سه ر لیوم سه دان چوله که یی پرسیار به خیره

جاننای خه فته به دستمه وه سه فهر نه که م

به ره و ولاتی خو ره تاو، نه وین، هه ناسه، پی که نین

به ره و تو دیم نه یی خوین شیرین

عاشقی شیتی ئاواره، دلّی خو زگهی پر په ژاره

لای کرده وه له م هاواره

«تازیز وهس بووزم نه گنجاو خهم
 وهس چون بینایی په نهان بهر نه چه م
 وهختی جه وهصلیچ ههر دلم ریش بو
 مشیو وهسل و فهسل فهرقشان چیش بو»
 «ئاخ پهی خه لوه تی بدیام وه بی خهم
 سیوای تو دیدم کهس نه دیام وه چه م
 دل پهی دیده نت کام خه لوه ت سازو
 توی دیدیچم بی مهرد نمازو»

پیویسته بوتری:

- له م بابه ته داله شیعره کانی خودی مهوله وی بو و ته کانی که لک وه رگیراوه سهر
 چاوه که شم دیوانی مهوله وی تاوه گۆزی کاره به نرخه که ی ماموستا مه لا
 عبدالکریمی مدرس بووه. که ئاواتی سهر به رزی بو ئه خوازم.